Přátelství - Ewa Farna

1. Od prvních vět,
znaly jsme svá přání nazpaměť.
Jen ty a já,
dvě holky, jedna duše bláznivá.

Vždy bez řečí,
řekly jsme si pravdu do očí.
Co mí je tví,
tak začínalo naše přátelství.

Čas to ale všechno vzal a zase běží dál.

R: Zdá se, že jedna druhé nevěří,
svoje plány a touhy už ti nesvěřím.
A není proč na pravdu si hrát.

Zdá se, že každá má dnes jiný směr,
teď už vím, život nemusí být vždycky fér.
Umí rozdávat a umí brát.

2. V dobrém i zlém,
se stáváš opravdovým přítelem.
I já chci víc,
chci smát se s někým jen tak bez hranic.
Kdo z vás mě ochrání, před dalším možným zklamáním?
To jen můj strach,
bije všem kámoškám na poplach.

Čas aby to všechno vzal a zase běžel dál!

R: Zdá se, že jedna druhé nevěří,
svoje plány a touhy už ti nesvěřím.
Není proč na pravdu si hrát.

Zdá se, že každá má dnes jiný směr,
teď už vím, život nemusí být vždycky fér.
Umí rozdávat?

Umí brát, naše malá velká tajemství.
Umí dát nová přátelství ?

Zdá se, že jedna druhé nevěří,
svoje plány a touhy už ti nesvěřím.
Není proč na pravdu si hrát.

Zdá se, že každá má dnes jiný směr,
teď už vím, život nemusí být vždycky fér.
Umí rozdávat a umí brát.

Čas to vzal a běží dál.